

rekoč mlačni in nimajo nobenega vpliva na širši svet. Studenca zadnje vrste nahajamo tudi na našem ozemlju, drugega blizu drugega, zapadno od Holmca, na katerem se sveti cerkvica Matere božje. Njiju voda je čista in pitna ter je za navadno rabo. Ker sta vodnjaka jako globoka, ni mōči raziskovati žil, in mogoče je, da se jih meša več raznovrstnih, katere morda slabé silo jedne žile. Gledé na to, kar smo povedali o drugih slátinah, v tem kraji ni pričakovati studenca posebne imenitosti.

Pozimi.

Snéžec beli pada
Na goró, poljé,
Pada méni žalost
V prsi in srcé.

Rože so odcvéle,
Ptičev spev molčí,
Ljubljenca že k méni
Dolgo bilo ní . . .

Kaj ljubezen tudi
Zimski čas pozná?
Cvetje, petje, sreča
Odbeží srcá?

Pada vsako leto
Snéžec na poljé —
Srcu pride zima,
Kdáj — to se ne vé! . . .

y.

Snegu.

Ke méti, méti, beli sneg,
Zaméti dól, zaméti breg.

Sinoči šel sem k ljubi v vás,
Za sabo v snegu puščal gáz.

Stikále bodo zdaj glavé
Ženice mláde in staré:

»Pod oknom gledi je gazi,
Od kod, od kod ta sléd drži?»

Zatorej méti, beli sneg,
Zaméti stézo, dól in breg!

Zorán.

